

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 12 december 2001 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 november 2001 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 december 2001, verzonden op dezelfde dag, heeft de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 december 2001, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 december 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voorzover thans van belang, zijn de ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, bevoegd personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Indien de identiteit van de staande gehouden persoon onmiddellijk kan worden vastgesteld en indien blijkt dat deze persoon geen rechtmatig verblijf geniet, dan wel niet onmiddellijk blijkt dat hij rechtmatig verblijf heeft, mag hij, ingevolge artikel 50, derde lid, van de Vw 2000, worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor.

2.2. De grieven I, II en III, in onderlinge samenhang gelezen, klagen dat de rechtbank heeft miskend dat er geen titel is voor de op de strafrechtelijke detentie aansluitende vrijheidsontneming tijdens het vervoer naar de plaats bestemd voor verhoor, nu appellant niet is staandegehouden, althans een proces-verbaal van staandehouding ontbreekt. Voorts betoogt appellant dat de rechtbank heeft miskend dat de ernst van dit gebrek in de vrijheidsontneming moet worden afgewogen tegen de belangen die met de vrijheidsontneming worden gediend.

2.2.1. Blijkens de wetsgeschiedenis strekt het derde lid van artikel 50 van de Vw 2000 onder meer tot het scheppen van een bevoegdheid tot overbrenging van personen van wie zowel de identiteit als het niet-rechtmatig verblijf in Nederland onmiddellijk kan worden vastgesteld. In gevallen waarin zich laatstbedoelde situatie voordoet en derhalve tot overbrenging en ophouding ingevolge artikel 50, derde lid, wordt overgegaan, valt niet in te zien welk redelijk doel gediend zou kunnen worden met een daaraan voorafgaande staandehouding als bedoeld in artikel 50, eerste lid, nu die staandehouding blijkens de tekst van het artikellid juist dient ter

vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

Ten tijde van de expiratie van de strafrechtelijke detentie op 16 november 2001 waren de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van appellant reeds vastgesteld. Het achterwege laten van een staandehouding als bedoeld in artikel 50, eerste lid, heeft op zichzelf dan ook niet de onrechtmatigheid van de overbrenging en de ophouding tot gevolg.

Voorts heeft de rechtbank terecht overwogen dat het proces-verbaal van 16 november 2001, opgemaakt door de brigadier van de dienst vreemdelingenpolitie te Amsterdam, voldoende grond biedt voor het oordeel dat de vrijheidsontneming in aansluiting op de strafrechtelijke detentie en de overbrenging naar het politiebureau in opdracht van een daartoe bevoegde ambtenaar hebben plaatsgevonden op grond van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000.

2.3. In de grieven III en IV betoogt appellant vervolgens dat artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 geen titel biedt voor de vrijheidsontneming gedurende de overbrenging, aangezien een tijdsduur van 5 uur en 40 minuten voor overbrenging onredelijk lang is.

2.3.1. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, stelt artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 geen bijzondere eisen aan de overbrenging naar een plaats bestemd voor verhoor en wordt de duur van de periode van overbrenging door de Vw 2000 niet gemaximeerd. Dat de staatssecretaris niet in staat is om nadere gegevens te verschaffen omtrent hetgeen is gebeurd in de periode tussen 08.00 uur en 13.40 uur, maakt de vrijheidsontneming op zichzelf niet onrechtmatig. Voorts heeft de overbrenging naar een plaats voor verhoor niet zodanig lang geduurd, dat moet worden geoordeeld dat de staatssecretaris heeft gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.4. Voorzover in grief V wordt aangevoerd dat de termijn voor ophouding van 6 uren met 1 uur en 10 minuten is overschreden, mist het betoog feitelijke grondslag, nu uit de tekst van artikel 50, derde lid, van de Vw 2000 volgt dat de termijn van ophouding een aanvang neemt op het moment dat de vreemdeling is aangekomen op de plaats bestemd voor verhoor. Nu niet in geschil is dat appellant daar op 16 november 2001 om 13.40 uur is aangekomen, heeft de inbewaringstelling op 16 november 2001 om 15.10 uur plaatsgevonden vóór het verstrijken van de termijn van ophouding.

2.5. Grief V klaagt voorts dat de rechtbank heeft miskend dat appellant in zijn belangen is geschaad, doordat de staatssecretaris de uitzetting van appellant tijdens de periode van strafrechtelijke detentie niet ter hand heeft genomen, terwijl hij wist dat appellant op 16 november 2001 in vrijheid zou worden gesteld.

2.5.1. Gelet op de stukken heeft de rechtbank terecht overwogen dat niet gesteld kan worden dat tijdens de strafrechtelijke detentie van appellant door de staatssecretaris niet met voldoende voortvarendheid voorbereidingen voor de uitzetting van appellant zijn getroffen. De grief slaagt niet.

2.6. Grief VI klaagt dat de rechtbank heeft verzuimd alle bij het besluit betrokken belangen af te wegen. Daartoe voert appellant aan dat zijn belang bij invrijheidstelling zwaarder weegt dan het belang van de staatssecretaris bij toepassing en voortdoring van de vrijheidsontneming.

2.6.1. Deze grief mist feitelijke grondslag, als gebaseerd op een onjuiste lezing van de aangevallen uitspraak. De rechtbank heeft in overweging 7 van de aangevallen uitspraak overwogen dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 noch bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is.

2.7. De grieven VII en VIII, inhoudende dat de staatssecretaris heeft gehandeld in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dat de bewaring in het licht van al het vorenstaande onrechtmatig is, hebben naast de grieven I tot en met VI geen zelfstandige betekenis. De grieven kunnen niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Tot dat oordeel kan de Afdeling zich ingevolge artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000 beperken.

2.8. Voorzover appellant blijkens grief IX hoger beroep heeft ingesteld tegen het niet toekennen van schadevergoeding, is de Afdeling kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen. De uitspraak van de rechtbank is in zoverre een uitspraak als bedoeld in artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Hiertegen kan ingevolge die bepaling geen hoger beroep worden ingesteld.

2.9. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voorzover ingesteld tegen het niet toekennen van schadevergoeding. Het hoger beroep is voor het overige kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voorzover ingesteld tegen het niet toekennen van schadevergoeding;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Grol, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Grol
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 januari 2002

283.
Verzonden:

15 JAN. 2002

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

